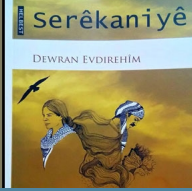

Gerilla Şervan ve yoldaşları anıldı >>

Evdîrehîm'in 'Serêkaniyê' şiir kitabı >>

Köylerine dönmek istiyorlar >>

Yeni Özgür Politika

Haber | Kültür-Sanat | Kadın | Kurdî | Toplum-Yaşam | Dizi | Forum | Dünya | Tüm Yazarlar | PolitikART

Ana Sayfa > Kültür-Sanat

16 Ocak 2014 Perşembe

PAYLAŞ

Yazı Boyutu: A A A A

Ya çocuğunuz 'eşcinselim' derse?

Filmin yönetmeni Can Candan belgesel fikrinin, bir konferansta 'koskoca dünyaya benim çocuğumu sığdıramadılar' diyen ve çocukları eşcinsel ve trans olan dört ebeveynin hikayelerini dinlediğinde oluştuğunu söylüyor.

En Çok Okunan Kültür-Sanat Haberleri

- 1 MAZLUM DOĞAN'IN 'Toplu Yazılar' Avrupa'da
- 2 Dün aslında bugün ve gelecektir
- 3 Kürt aydını Türkiye'ye sokulmadı
- 4 Dersim Kızılbaş'tan 'Omed' albümü

Çocuğunuz size eşcinsel, biseksüel veya trans olduğunu açıklarsa ne olur?

“Benim Çocuğum” belgeseli, bu sorudan çıkıyor yola. Çocukları gay, lezbiyen, biseksüel veya transseksüel olan ailelerin “yüzleşme” sürecini konu ediniyor. Belgesel, İstanbul’daki beş eve götürüyor, seyircisini. Bu evlerde, LGBTİ (Lezbiyen, gay, biseksüel transseksüel, interseksüel) insanların ailesine çeviriyor kamerasını. Bir taraftan LGBTİ’lerin bu durumlarını ailelerine nasıl açıkladıkları, diğer taraftan ailelerin nasıl bir süreç sonrasında çocuklarını anlayabildiği konu ediliyor.

Hoşgörü değil gerçek anlayış

Aslında bir kabahatten bahsetmiyoruz. LGBTİ olmak, bir kabahat değil zira. Ama belgeselden önce de defalarca görünür olmuş bir gerçek var karşımızda: LGBTİ olmak, en iyi ihtimalle, “kabul edilebilir” bir kabahat olarak algılanıyor. Öyle ki, onu “hoş görmek gerektiği” salık verilebiliyor mesela. Oysa belgeselde anlatılan aileler, bu algıyla da kavgalı. Onlar, “anlayışla karşılamak”tan değil, gerçekten anlamaktan bahsediyorlar. Fakat verili toplumsallığın neredeyse genetiğe işlemiş refleksleri, bu süreci zorlu kılmıyor değil. Çocukların ailelerine açılması ve ailelerin çocuklarının durumunu anlaması, çoğunlukla travmatik bir deneyim oluyor. Ama çocuklarını anlamalarının nihayetinde bir araya gelen aileler, LİSTAG’ı (LGBT Aileleri İstanbul Grubu) kurarak onların toplumsal cinsiyet mücadelesine de omuz vermeye başlıyor.

Benim çocuğumu sığdıramadılar!

Filmin yönetmeni Can Candan, belgeselin fikrinin nasıl ortaya çıktığını şöyle anlatıyor: “ ‘Benim Çocuğum’ daki anne ve babalarla ilk karşılaşmam 2010 yılında, nefret cinayetine kurban giden bir trans kadının acılı annesinin sarf ettiği ‘koskoca dünyaya benim çocuğumu sığdıramadılar’ sözlerinin akabinde bir konferansta oldu. Konferanstaki panelde çocukları eşcinsel ve trans olan dört ebeveyn, son derece açık ve etkileyici bir şekilde kendi annelik ve babalık deneyimlerini anlatıyordu. Yetişkin bir çocuk ve aynı zamanda bir baba olarak, gözyaşları içinde onları dinlerken, kendi benzersiz kişisel deneyimlerini anlatıyor gibi görünmelerine rağmen, aslında her insanın kendisiyle ilişkilendirebileceği bir şeye de değindiklerini fark ettim: Bir insanın ailesi içinde ve toplumda kendi olma mücadelesi ve olduğu gibi kabul edilme ihtiyacı ve isteği. Aynı zamanda, bu anne ve babalar onları dinleyenlere, ebeveyn, aile ve eylemci olmanın ne demek olduğunu düşündürüyorlardı. Hemen orada bu filmi yapmak istedim çünkü hikayeleri daha çok insan tarafından duyulmalıydı ve izleyici orada bu

- 5 Koma Berxwedan tam kadro festivalde
- 6 Sevda, kavga, özeleştir: Kayıp Ruhlar
- 7 Ağrı isyanına asker bakışı
- 8 Yediden yetmişe herkesin dilinde
- 9 Koçero dağılaşmış bir yalnızlıktır

Diğer Haberler

- Halil Dağ’ın gözünden ‘Dağın yürüyüşü’
- Evdirenîm’in ‘Serêkaniyê’ şiir kitabı
- Mainz’de Simurg özel gösterimi
- Kendi cennetini yaratma
- Ressam dil yaratıcısıdır

hikayeleri dinlerken benim hissettiklerimi hissetmeliydi.”

Ebeveynlerin çocuklarıyla dayanışmasının LGBTİ hareketi için oldukça önemli olduğunu kaydeden Candan, şöyle devam ediyor: “2010 yılında bu filmi yapmaya karar verdiğimizden beri Türkiye’de onlarca, dünyada da yüzlerce LGBT birey nefret cinayetleri sonucu öldürüldü. LGBT bireylere yönelik ayrımcılık ve şiddeti derhal durdurmamız gerekiyor. Bu temel insan hakları mücadelesinde bu cesur ve ilham verici ebeveynlerden öğrenecek çok şeyimiz var. Bu film aracılığı ile onların hikayelerini dinlemek ve eylemlerine dahil olmak bunun için iyi bir başlangıç olabilir.”

Viyana gösterimine yoğun ilgi

Yapımı Ocak 2013’te tamamlanan ‘Benim Çocuğum’, çok sayıda festivale katıldı. Film, 2013 Filmamed Belgesel Film Festivali’nden “jüri özel ödülü”yle döndü. Şimdilerde ise Avrupa gösterimlerine devam ediyor. Son gösterimini ise Avusturya’nın başkenti Viyana’da gerçekleştirdi. Viyana Teknik Üniversitesi’nin salonunda gerçekleştirilen gösterime beş yüze yakın kişi katıldı. Yekitiya Xwendekaren Kurdistan (YXK), Young Struggle, TransX ve başka birçok örgütün ortak düzenlediği gösterime LİSTAG’tan Şule Ceylan, Sema Yakar ve Pınar Özer ile filmin yapımcısı Metehan Özkan da katıldı.

İlk yakınlaşan BDP

Gösterim ardından yapılan söyleşide Kürt LGBTİ örgütlerine de değinen Metehan Özkan, Amed’de çalışmalarını sürdüren Keskesor ve Hebûn ile İstanbul’da yeni kurulan Hevin örgütlerinin çalışmalarına değindi. LGBTİ örgütlerinin siyasi partilere de ulaşmaya çalıştığını belirten Özkan, “Tarihsel olarak baktığımızda bu konuyla ilk yakınlaşan, kendi parti tüzüğünde bize yakınlık gösteren parti BDP olmuştur. Ardından son iki üç senedir CHP’nin de bu konu üzerine bir açılım olduğunu görüyoruz ama CHP’de soru işaretleri var” ifadelerinde bulundu.

Viyana Teknik Üniversitesi’nin salonunda gerçekleştirilen gösterimde hem film ve hem de LGBTİ ailelerinin anlatımları dakikalarca ayakta alkışlandı.

ŞAHİN ÖĞÜT/VİYANA

YENİ ÖZGÜR POLİTİKA

[Haberler](#) | [Yazarlar](#) | [Arşiv](#)

Telefon: + 49 6102 367690
Fax: + 49 6102 367696
Bilgi: info@yeniozgurpolitika.org
Haber: haber@yeniozgurpolitika.org

Bu sitede yayınlanan tüm bilgilerin her hakkı saklıdır.

Kaynak gösterilmeden çoğaltılamaz.

© 2014 Yeni Özgür Politika

